

စံရိပ်ငြိမ်ဆရာတော်
အရှင်ဇေယျ (ပဲခူး)
သုတ္တန်ဒေသနာပဒေသာ
တရားတော်များ

စက္ကသုတ္တန်တရားတော်

ယနေ့ ဟောနာကြရမယ့် တရားတော်ကတော့ အင်္ဂုတ္တရနိကာယ် စတုတ္ထနိပါတ် ပါဠိတော်မှာ လ ၁၀၁ စက္ကသုတ္တန်တရားတော်ကို ဟောကြားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီ သူတော်စဉ်အပေါင်းတို့ ကလည်း ဒီတရားတော်ကို တည်ငြိမ်သော စိတ်ထားဖြင့် နားကြားကြစေချင်ပါတယ်။

ကဲ ... ဟောနာ ကြည်ညိုကြရအောင်။

ဓမ္မမေဃေန ဝဿန္တေ၊

သဗ္ဗေ ဟောန္တူ အနာသဝါ။

ယတ္တ ပစ္စိမကာ သတ္တာ၊

သောတာပန္နာ ဘဝန္တူတေ။

ဘဝန္တော သပ္ပရိသာ - နှလုံးပျော့ပျောင်း အို ... သူတော်ကောင်းတို့ ၊
ဧတ္ထ - ဤတရား နာကြား လူဗိုလ်အများ တို့ တွင် ၊ ယေသတ္တာ - တရား
တော်ကို နာကြားလိုကြတဲ့ အကြင်သူတော် ကောင်းအပေါင်းတို့ သည် ၊
သန္တိ - ရှိကုန်၏။ တေသတ္တာ - တရားတော်ကို နာကြားလိုကြတဲ့ သူ
တော် ကောင်းတို့ သည် ၊ ဓမ္မမေဃေန - တရားတော်တည်းဟူသော
မိုးဖြင့်၊ ဝဿန္တေ - ရွာဖြိုးသွန်းချသည် ရှိသော၊ အနာသဝါ - အာသဝေါ

လေးဖြာ ကင်းကွာကုန်ပြီး ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ သည် ၊ ဟောန္တ - တရားနာရင်း ဉာဏ်မြင်လင်း၍ မကြာမီချ ဖြစ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

ဧတ္တ - ဤတရားနာကြား လူဗိုလ်အများ တို့ တွင် ၊ ယေသတ္တာ - တရားတော်ကို နာကြားလိုကြ တဲ့ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ သည် ၊ ပစ္ဆိမကာ - ဂုဏ်အားဖြင့် အယုတ်ဆုံး၊ အညံ့ဆုံး ဖြစ်ကြကုန်၏။ တေသတ္တာ - တရားတော်ကို နာကြားလိုကြတဲ့ ထိုပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့ သည် ၊ သောတာပန္နာ - စူဠ, မဟာသောတာပန်အပြီး ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတို့ သည် ၊ ဟောန္တ - တရားနာရင်း ဉာဏ်မြင်လင်းသဖြင့် မကြာ မီချ ဖြစ်နိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

သာဓု - သာဓု - သာဓု။

ဒီကနေ့ အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီ သူတော်စဉ်တွေဟာ အလွန်တရာ ရဲခဲလှတဲ့ လူ့အဖြစ်ကို ရကြပြီး ဘုရားသာသနာတော်မြတ်ကြီးနှင့်လည်း ကြုံတွေ့ဆုံတွေ့နေကြတယ်။

အဲဒီလို ရဲခဲလှတဲ့ လူ့အဖြစ်ကို ကောင်းစွာရနေကြတဲ့ အခါမှာ ယခု ဘဝအပြစ်ကင်းအောင် ပစ္စည်းရှာနိုင်ပြီး တရားတော်တွေကို ကောင်းမြတ်သော သတိတရားဖြင့် နာကြားနိုင်ကြပါစေလို့ ရှေးဦးစွာ အာသီသမူ ပြုပါတယ်။

စက္ကသုတ္တန် ဒေသနာတော်အရ ပြောရရင် ဘဝခရီးသည် တွေမှာ စက်လေးပါးနှင့် တွေ့ကြုံ၊ ပြည့်စုံနေတဲ့ အခါမျိုး ကြုံကြုံကပ်မယ်ဆိုရင် လျှမ်းလျှမ်းတောက် လောကီစည်းစိမ်တွေ တိုးပွားလို့ အကျိုးများ နိုင်ပါတယ်။

အချို့သောသူတွေမှာ လည်း စက်လေးပါးနှင့် ဘယ်လိုပင်တွေ့ကြုံ

နေကြရပါသော်လည်း စက် လေးပါး ဒေသနာတော်မြတ်ကို အားမကိုး၊ သတိမပြုဘဲ မျက်ကွယ်ပြုနေကြတဲ့ အတွက်ကြောင့် ရရှိပြီး စည်းစိမ်ချစ်သာမှ ဆုတ်ယုတ်ပျက်စီးသွားနိုင်ကြပါတယ်။

စက်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ အတွက်ကြောင့် ကြီးပွားတိုးတက်တဲ့ သူတွေမှာ တော့ ဇောတိက၊ ဇဠိလ အစရှိတဲ့ သူဌေးကြီးများ နှင့် လေးကျွန်းပိုင်စိုး စကြာဝတေးမင်းမျိုးတွေလို ပုဂ္ဂိုလ်မျိုးတွေ ဖြစ် ကြပါတယ်။ စက်လေးပါးကို အလေးမထားတဲ့ အတွက်ကြောင့် ကုဋေရှစ်ဆယ်ကြွယ်ဝနေတဲ့ မဟာမေ သူဌေးကြီးတွေ ဘဝရဲ့ ယုတ်ညံ့မှုအဖြစ်ကို မရှုမလှ ရောက်သွားရပါတယ်။

ဒါကြောင့် စက်လေးနှင့်ပြည့်စုံအောင် ထိန်းသိမ်းနေထိုင်တတ်ဖို့ စက်လေးပါး မချွတ်ယွင်းစေ ဖို့ မှတ်သားကျင့်ဆောင်ထားကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

လောကီဘက်မှာ သာမကဘဲ လောကုတ္တရာဘက်မှာ လည်း စက်လေးပါးနှင့်ပြည့်စုံမှ ဒီသာသနာမှာ တစ်မဂ်တစ်ဖိုလ် ရနိုင်ပါတယ်။ မိမိတို့ ဟာ ပုထုဇဉ်ဘဝနဲ့ သေသွားမယ်ဆိုရင် ဘယ်ဘုံ ဘယ်ဘဝ ဘယ်ဌာနရောက်မယ်ဆိုတာ ဘယ်သူမှ မသိနိုင်ပါဘူး။ ပုထုဇဉ်ဘဝဟာ သစ်ပင်ပေါ်မှာ ရှိ တဲ့ ဝါရော်နေတဲ့ သစ်ရွက်ကလေးလိုပါပဲ။ လေအသင့်မှာ ကြွေလွင့်သွားနိုင်ပါတယ်။ လွင့်တဲ့ အခါမှာ လည်း ကျချင်ရာ ကျသွားနိုင်ပါတယ်။

ဒီတော့ကာ သာသနာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံကြုံကြိုက်နေတုန်း အသိတရားလည်း ပြည့်ဝမှု ရှိနေတုန်း စက်လေးပါးနှင့်လည်း ကြုံကြိုက်တုန်း အချိန်ကောင်း အခါကောင်းလေးမှာ သဿတဒိဋ္ဌိ၊ ဥစ္ဆေဒဒိဋ္ဌိ လို့ ခေါ်တဲ့ ချောက်ကြီးအတွင်းသို့ မကျရောက်ရလေအောင် ကြိုး

စားကြဖို့ လိုပါတယ်။

ဒီနေရာမှာ စက်ဆိုတာ ဘာသဘောရှိသလဲ။ စက်လေးပါးဆိုတာ ဘာလဲ။ စက်လေးပါးရဲ့ ကာလပိုင်းခြားပုံက ဘယ်လိုလဲ။ စက်လေးပါးရဲ့ အကြောင်းအကျိုး လည်ပတ်ပုံက မည်ကဲ့သို့ဆိုတာ ကိုတော့ ရှေးဦးစွာ သိထားဖို့ လိုပါတယ်။ သိထားပြီးတော့ မိမိတို့ အတွက် ပထမဆုံးဘဝ၏ အဖော် မွန် အဖော်စစ်အဖြစ် အလေးအနက် ခံယူထားဖို့ ရန်လည်း လိုအပ်ပါတယ်။

‘စက်’ဆိုတဲ့ ဝေါဟာရ စကားလုံးကို ပညာရှင်တွေက အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ဖွင့်ပြကြပါတယ်။ ဒီနေရာမှာ စက်ဆိုတဲ့ သဘောသည် လည်ပတ်တတ်တဲ့ သဘောရှိကြောင်းကို "စက္ကရီ သမ္ပတ္တိ စက္ကနိ ဝတ္တန္တိ ဃဋိယန္တိ ဝေါတိ အတ္ထော" လို့ အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်က ဖွင့်ပြတော်မူပါတယ်။

ဘုရားရှင်ကတော့ ဒီလိုဟောပါတယ်။

(၁) ပတိရူပ ဒေသဝါသစက် = သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေထိုင်ရခြင်း။

(၂) သ ပုရိသုပ နိဿ ယ စ က် = ကောင်းမြတ်မှန်ကန်သူတော်မွန်များ နှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်း။

(၃) အတ္တသမ္မာပဏိဓိစက် = မိမိ၏ ကိုယ်၊ စိတ်နှစ်ပါးကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းထားနိုင် ခြင်း။

(၄) ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာစက် = ရှေးယခင်က ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမြတ်သော (ကုသိုလ်)မှု ရှိခြင်းလို့ ... စက်လေးပါးရှိကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူပါတယ်။

ဒီစက်လေးပါးကို ကာလနှင့် ပိုင်းခြားသတ်မှတ်မယ်ဆိုရင် ပုဗ္ဗေစက
တပုညတာစက် ဆိုတာကို အတိတ်ကာလလို့ မှတ်ပါနော်။ ပတိရူပ ဒေ
သဝါသစက်၊ သပ္ပုရိ သူပနိဿယစက်၊ အတ္တ သမ္မာပဏီဓိစက် ဒီစက်
သုံးပါးကိုတော့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလလို့ မှတ်ပါတဲ့ ။

ထပ်ပြီးရှင်းအောင် ပြောရမယ်ဆိုရင် လွန်ခဲ့သော အတိတ်ကာလက
ပြုခဲ့သောအမှု အလုပ် သဘောတွေဟာ တစ်နည်းပြောရင် ဒါန၊ သီလ၊
ဘာဝနာကောင်းမှုကံတွေဟာ အတိတ်ကာလ အတိတ်ဘဝကပြုခဲ့တဲ့
ကောင်းမှုကုသိုလ်များ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒါကိုတော့ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာစ
က် လို့ ဆိုပါတယ်။ အဲဒီ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက် ဟာ အတိတ်ကာလစ
က် ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ ပြုခဲ့တဲ့ ကံတွေကြောင့် ယခုလက်ရှိ ပစ္စုပ္ပန်ကာလမှာ ပတိရူပ
ဒေသဝါသစက် - သင့်တင့် လျောက်ပတ်သော အရပ်ဒေသ၌
နေထိုင်ရခြင်း။ သပ္ပုရိသူပနိဿယစက် = ကောင်းမြတ်မှန်ကန် သူ
တော်မွန်များ နှင့် ပေါင်းဖော်ရခြင်း။ အတ္တသမ္မာပဏီဓိစက် = မိမိ၏ ကို
ယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ကောင်းစွာထိန်းသိမ်းထားနိုင်ခြင်းဆိုတဲ့ စက်သုံးပါးက
တော့ ပစ္စုပ္ပန်ကာလစက် ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုလို မျက်မှောက် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ပြုလုပ်ထားတဲ့ စက်လေးပါးသ
ည် ပင် အနာဂတ်ဘဝ အတွက် ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာစက် အဖြစ်ဖြင့်
ဆက်ပြီး လည်ပတ်ပြန်ပါတယ်။

ကိုင်း ... မှတ်လွယ်အောင် လင်္ကာလေး ဆိုလိုက်ပါ။

ပု-ပ-သ-အ၊ စက်လေးဝ၊ ကိုယ်က လှည့်နိုင်ရန်။

လှည့်နိုင်ပါမှ ၊ လူ့ဘဝ၊ ရောက်ရ ကျိုးရှိပြန်။

စက်လေးပါးရဲ့ လည်ပတ်ပုံသဘောကို သိနိုင်ပါတယ်။ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ယောက်သည် အတိတ်ကာလက ပြုခဲ့သော ကောင်းမှုစက်ကြောင့် ပစ္စုပ္ပန်ကာလ၌ ...

(၁) ရှေးကပြုခဲ့သော ကောင်းမှုရှိရ၏။

(၂) သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အရပ်အဒေသ၌ နေထိုင်ရ၏။

(၃) ကောင်းမြတ်မှန်ကန် သူတော်ကောင်းများ နှင့် ပေါင်းဖော်ရ၏။

(၄) မိမိ၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းနိုင်၏။

ဒါကြောင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ဟာ အတိတ်စက်ကြောင့် အသစ်ဖြစ်သော ပစ္စုပ္ပန်စက်သုံးပါးကို ပိုင်ဆိုင် သူဖြစ်ရပြန်ပါတယ်။ စက်လေးပါးအဆက်မပြတ်လည်ပတ်၍ နေသည် ကိုလည်း တွေ့နိုင်ကြပါတယ်။

ဒီစက်လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တစ်နေ့ထက်တစ်နေ့၊ တစ်လထက် တစ်လ၊ တစ်နှစ် ထက် တစ်နှစ်၊ တစ်ဘဝထက် တစ်ဘဝ အေးချမ်းသာယာတဲ့ ဘဝ၊ ကောင်းမွန်တဲ့ ဘဝတွေသာ ဖော်ပြပါစက်လေးပါးက အချင်းချင်း အထောက်အပံ့ပြုကြလို့ ရောက်ရှိခံစားနိုင်ကြရခြင်း ဖြစ်ပါ တယ်။

စက်လေးပါးဟာ အဆက်မပြတ် လည်ပတ်နေသော်လည်း မိမိတို့ ရဲ့ အားထုတ်မှု၊ အားလျော် စွာ အရှိန်အဟုန် အင်အားကြီး၊ အသေးကို အမှီပြုပြီး နတ်ပြည်မှာ လည်း အနိမ့်စား၊ အလတ်စား၊ အမြတ်စားအားဖြင့် နတ်ဘုံခြောက်ဘုံလို့ ခွဲခြားတည်ရှိပြန်ပါတယ်။

ဗြဟ္မာ့ဘုံမှာ လည်း စွာန်အင်အား အသေးအကြီးအားဖြင့် ဗြဟ္မာ ၂၀ လို့ ခွဲခြားတည်ရှိပြန်ပါ တယ်။ ထို့အတူ လူ့ဘုံတစ်ဘုံတည်းမှာ ပဲ ...

(၁) စက်လေးပါး ချို့တဲ့ နေသူ၊

(၂) လူဟူ၍ ခေါ်ရုံမျှ အခေါ်ခံရသူ၊

(၃) လူ့အဆင့်အတန်းနှင့် ပြည့်စုံသောသူ၊

(၄) ထူးခြားသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးဖြစ်သူ၊ လို့ အမျိုးမျိုး တွေ့ရှိနိုင်ပါတယ်။

အဲဒါ စက်လေးပါး ပြည့်စုံမှု၊ မပြည့်စုံမှု အင်အားအလိုက် အကျိုးပေးကြောင်းလည်း သိရှိနိုင် ကြပါတယ်။

ယခု ပစ္စုပ္ပန် တစ်ဘဝတည်း၌ပင် စက်လေးပါးဖြစ်ပုံကို ဟောပါဦးမယ်။ ဥပမာ - ဝိပဿနာ ကို စီးဖြန်းအားထုတ်တဲ့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ...

(၁) ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက် ဟူသော ရှေးက ပြုခဲ့ဖူးသော ကောင်းမှုကံကြောင့် ယခု ပစ္စုပ္ပန် ကာလမှာ သမထဝိပဿနာ စီးဖြန်းရာ ဌာနဖြစ်တဲ့ ပတိရူပဒေသဝါသစက် အရပ်သို့ ရောက်ရှိပါ တယ်။

(၂) ပတိရူပဒေသဝါသစက် ဟူသော သမထ ဝိပဿနာ စီးဖြန်းရာ ဌာနသို့ ရောက်ရှိသော ကြောင့် သူတော်ကောင်းတို့ ကို အမှီရခြင်းတည်း ဟူသော သပ္ပုရိသုပနိဿယစက်နှင့် တွေ့ကြုံ ဆုံကြ၊ ဆက်ဆံကြရပါတယ်။

(၃) သပ္ပုရိသုပနိဿယစက် ဟူသော သူတော်ကောင်းနှင့် တွေ့ကြုံ ဆုံကြ၊ ဆက်ဆံကြရ သောကြောင့် မိမိ၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ထိန်းသိမ်းထားနိုင်တဲ့ အတ္တသမ္မာပဏီဓိစက်ကို ရရှိခံစားနိုင် ကြရပါတယ်။

(၄) အတ္တသမ္မာပဏီဓိစက် ဟူသော မိမိ၏ ကိုယ်စိတ်နှစ်ပါးကို ထိန်းသိမ်းနိုင်သောကြောင့် ယခုဘဝ မိမိပြုအပ်သော ဘာဝနာကုသိုလ် ပါရမီဟာ ပုဗ္ဗေစကတပုညတာစက် ဖြစ်လာနိုင်ပြန်ပါ တယ်။

အဲဒီလို စက်လေးပါးဟာ ပစ္စုပ္ပန်ဘဝမှာ ပဲ လည်ပတ်ပြီးနေပါတယ်။
ယခုပြုလုပ်တဲ့ ကတပု ညာတာစက်ဟာ အနာဂတ်ဘဝအတွက် အ
ထောက်အပံ့ပြုတဲ့ စက်ဖြစ်ပြီး အနာဂတ်ဘဝမှ ထောက်ရှု ကြည့်ပြန်လျှ
င်တော့ ထို ကတပုညာတာစက်ဟာ ပုဗ္ဗေကတပုညာတာစက်အဖြစ် ဖြစ်
လာပါတယ်။

စက်လေးပါးရှိတဲ့ အထဲက ပုဗ္ဗေကတပုညာတာစက်ဟာ ကျန်တဲ့ ပ
တိရူပဒေသဝါသစက်၊ သပ္ပရိသုပနိဿယစက်၊ အတ္တသမ္မာပဏီဓိစက်
တို့ သုံးပါးကို ဖြစ်စေကြောင်း အဋ္ဌကထာဆရာက ဖော်ပြထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီ သူတော်စဉ်တို့ က
ဒီစက်လေးပါးနှင့်ပတ်သက်ပြီး အတိတ်စက်မှ ပစ္စုပ္ပန်စက်၊ ပစ္စုပ္ပန်စက်
မှ အနာဂတ်စက်သို့ အရှိန်ကောင်းစွာဖြင့် လည်ပတ်နေမယ် ဆိုရင် နော
က်ဆုံး နိဗ္ဗာန်ရွှေ့ပြည်ကို ရောက်ကြရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီစက်လေးပါး တရားတော်နှင့်စပ်ပြီး ပတိရူပဒေသဝါသမှာ နေရခြ
င်းစက်တစ်ပါးကြောင့် ပြည့်စုံရပုံ သာဓက ဟောနာကြည်ညိုကြည့်မယ်
ဆိုရင် ...

မြတ်စွာဘုရားဟာ သာဝတ္ထိပြည်ရဲ့ မြောက်တံခါးအနီးရွာမှာ ဆွမ်းခံ
ပြီးနောက် ပြန်ကြွတော် မူလာခဲ့ရာ တံငါသည် တစ်ဦးနှင့်တွေ့လို့ နာမ
ည်မေးကြည့်တဲ့ အခါ တပည့်တော်နာမည် အရိယာလို့ ခေါ်ပါတယ်ဘု
ရားလို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ မြတ်စွာဘုရားက သတ္တဝါတွေကို မညှဉ်းဆဲ၊ မသတ်ဖြ
တ်၊ သနားကြင်နာတတ် သောသူကိုသာ အရိယာခေါ်ကြောင်းကို ဓမ္မပဒ
ဒေသနာမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က ...

န တေန အရိယော ဟောတိ၊

ယေတ ပါဏာနိဟိံ သတိ။

အဟိံသာ သဗ္ဗပါဏာနံ၊

အရိယောတိ ပဝုစ္စတိ။

ဥပါသက - ဒါယကာ၊ ယေန - အကြင်ကြောင့်၊ ပါဏာနိ - သတ္တဝါ
တို့ကို၊ ဟိံသတိ - ညှဉ်းဆဲ၏။ တေန - ထိုသို့ ညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်၊ အရိ
ယော - အရိယာမည်သည် ၊ န ဟောတိ - မဖြစ်။

သဗ္ဗပါဏိနံ - အလုံးစုံသော သတ္တဝါတို့ ကို၊ အဟိံသာ -
မညှဉ်းဆဲခြင်းကြောင့်၊ အရိယောတိ - အရိယာမည်၏ ဟူ၍ ၊ ပဝုစ္စတိ -
ဆိုအပ်၏။

အဲဒီလို ဟောကြားလိုက်တော့ တရားတော်ရဲ့ အဆုံးမှာ တံငါသည်
ဟု သောတာပန် တည်သွား ပါတယ်။

ဒါကြောင့် စက်လေးပါးတရားတော်ဟာ အကျိုးများ လှကြောင်း သိ
နိုင်ပြီးတော့ ဒီစက်လေး ပါးတရားတော်ကို မမေ့မလျော့ နှလုံးသွင်းပြီး
ပြည့်စုံအောင် စောင့်ထိန်းဖို့ လိုပါတယ်။ စောင့်ထိန်းပြီး တော့လည်း
အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီသူတော်စဉ်တို့ ဟာ မိမိတို့ ဘဝကို နှလုံးသွင်း
သိရှိထားရမှာ က ပုထုဇဉ်ဘဝဆိုတာ မြဲသော လားရာဂတိ
မရှိသေးကြောင်းကို အဘိဓမ္မာ ပိဋက ဓမ္မဟဒယဝိဘင်းမှာ ဟောထား
တာရှိပါတယ်။

ဥက္ခိတ္တာ ပုညတေဇေန

ကာမရူပ ဂတိံဂတာ။

ဘဝဂ္ဂန္တံပိ သမ္ပတ္တာ၊

ပုန အာယန္တိ ဒုဂ္ဂတိ။

ပုညတေဇေန - ကောင်းမှုရှိန်ဘော် အာနဘော်သည် ၊ ဥက္ခိတ္တာ - အခွင့်သင့်စဉ် မြင့်တင်အပ် ကုန်သည် ဖြစ်၍ ၊ ကာမရူပဂတိ - ဘုံဆောင်ကြဇန်း ဗိမာန်နန်းတို့ တင့်ဆန်းနတ်ဘုံ ဗြဟ္မာဘုံသို့၊ ဂတာ - ထိန်တဝင်းဝင်း အရှိန်ပြင်းလျက် ချဉ်းနင်းဝင်ရောက် ပုထုဇဉ်မှန်သမျှတို့ သည် ၊ ဘဝဂ္ဂန္တံ - ဘုံပေါင်းတမ္ပတ် တုဘက်လွတ်သည့် အထွတ်တက်ခြံ၊ ဘဝဘုံသို့၊ သမ္ပတ္တာပိ - ကမ္ဘာမြောက်မြား အောက်မသွားဖို့ ထောက်ထားပလေ ရောက်သွားကြစေကာမူ၊ ဒုဂ္ဂတိ - ဒုက္ခအဖုံဖုံ အမျိုးပေါင်းစုံ သည် တစ်လုံလဲလဲ အပါယ်ထဲသို့၊ ပုနအာယန္တိ - ကောင်းမှုနံဖျင်း အဟုတ်ကင်းကာ ဒုရင်းတစ်ဖန် ရောက်ကြရပြန်လေသတည်း။

ဒီဒေသနာတော်ရဲ့ အဓိပ္ပာယ်ကတော့ ပုထုဇဉ်ဘဝဟာ နတ်၊ ဗြဟ္မာပင်ဖြစ်ကြသော်လည်း အဲဒီ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့ ရဲ့ လားရောက်ရာ ဂတိ မမြဲသေးကြောင်းကို အာရုံပြုပြီး ပုထုဇဉ်ဘဝက လွတ် မြောက်အောင် အားလုံးသော ယောဂီ သူတော်စဉ်တို့ ဟာ မေ့မေ့လျော့လျော့ မနေကြဘဲ အပါယ် လေးပါးမှ လွတ်မြောက်ကြောင်း တရားများကို အရေးတကြီး ရှာမှီးဖို့ လိုပါတယ်။

နောက် ဒေသနာတော်တစ်ခုက ...

ယောစ ဝဿသတံ ဇီဝေ၊

အပဿံ ဥဒယဗ္ဗယံ။

ဧကဟံ ဇီဝိတံ သေယျော၊

ပဿတော ဥဒယဗ္ဗယံ။

အကြင်သူသည် ရုပ်နာမ်တို့ ၏ အဖြစ်အပျက်ကို မရှုမမြင်ဘဲ အနှစ်
တစ်ရာပတ်လုံး အသက် ရှည်နေရသူထက် ရုပ်နာမ်တို့ ၏ အဖြစ်အပျက်
ကို မပြတ်ရှုမြင်သောသူ၏ တစ်ရက်မျှ အသက်ရှင်ရခြင်းက မြတ်တယ်
လို့ ဟောကြားတော်မူထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီ သူတော်စဉ်များ ဟာ သတိပဋ္ဌာ
န်တရားတော်မှာ လာတဲ့ အာနာပါနဿတိ စတဲ့ သတိပဋ္ဌာန်တရားကို
ပွားများအားထုတ်သင့်ကြပါတယ်။

သို့သော်လည်း ပဲ သတိ မရှိပါက အပွားသင့်ကြောင်းကို "နာဟံ ဘိ
က္ခဝေ မုဋ္ဌ သတိဿ အသမ္ပဇာနဿ အာနာပါနဿတိ ဝဒါမိ"လို့ ဥပရိ
ပဏ္ဏာသ ဒေသနာတော်မှာ ဟောတော်မူထားတဲ့ အတွက် သတိတရားရှိ
ဖို့ လိုပါတယ်။ အဲဒီ သတိတရားကို အမိအရ လက်ကိုင်ထားပြီး
အာနာပါနဿ တိကို ပွားများအားထုတ်နိုင်ရမယ်လို့ ဆိုလိုခြင်း ဖြစ်ပါ
တယ်။

အာနာပါနဿတိကို ပွားများအားထုတ်မယ်ဆိုရင် သတိပဋ္ဌာန်လေး
ပါးနဲ့ ပြည့်စုံခြင်း၊ ဗောဇ္ဈင် ခုနစ်ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံခြင်း၊ ဝိဇ္ဇာဝိမုတ္တိနှင့်
လည်း ပြည့်စုံခြင်းဖြစ်ပုံကို ...

အာနာပါနဿတိ ဘိက္ခဝေ ဘာဝိတာ ဗဟု လိကတာ စတ္တာရော
သတိပပဋ္ဌာနေ ပရိ ပူရေတိ (ပ) ဝိဇ္ဇာ ဝိမုတ္တိပရိ ပူရေတိ။

လို့ ဟောထားပါတယ်။

ဒါကြောင့် အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီ သူတော်စဉ်တို့ ဟာ ပုထုဇဉ်ဘ
ဝမှ အရိယာသူတော်စဉ် ဘဝဖြစ်အောင် အာနာပါနဿတိ ပွားများအား
ထုတ်ရန် သင့်ပါတယ်။ လောကီဝိပဿနာ ကုသိုလ် အဆင့်ကို

အခြေခံပြီး လောကုတ္တရာကုသိုလ်အဆင့်သို့ ရောက်ရှိစေနိုင်သော စက်
မျိုးကို လည်အောင် လှည့်နိုင်ဖို့ ကြိုးစားအားထုတ်ကြရန် ဖြစ်ပါတယ်။

ယခုအခါမှာ စက်လေးပါးတရားတော်ကို နာကြားပြီးဖြစ်လို့ မိမိအ
ကျိုးနှင့် သာသနာတော် အကျိုးအတွက် ကောင်းမွန်စွာ စက်လည်နိုင်ပါ
က ပစ္စုပ္ပန်စက်ကောင်းခြင်းကြောင့် အနာဂတ်စက် ကောင်းရမှာ ဖြစ်ပါ
တယ်။ ဒါကြောင့် ကြိုးစားအားထုတ်ကြပါလို့ တိုက်တွန်းရင်း တရား
တော်ကို နိဂုံးချုပ်ပါတယ်။ ကိုင်း ... လက်အုပ်ချီ တရားသိမ်းဂါထာ ရွ
တ်ကြရအောင်။

ဣဓ မောဒတိ ပေစူ မောဒတိ၊

ကတပုညော ဥဘယတ္ထ မောဒတိ။

သော မောဒတိ သော ပ မောဒတိ၊

ဒိသ္မာ ကမ္မ ဝိသုဒ္ဓိ မတ္တနော။

ကတပုညော - ဆည်းပူးအားထုတ် ပြုလုပ်အပ်သော ကောင်းမှုရှိ
သောသူသည် ၊ ဣဓ - ယခု ပစ္စုပ္ပန် ပစ္စုပ္ပန်ဘဝ၌ ၊ မောဒတိ - ဝမ်းမြော
က်ရ၏။ ပေစူ - တမလွန်လောက နောက်ဘဝ၌ - မောဒတိ - ဝမ်းမြော
က်ရ၏။ ဥဘယတ္ထ - ပစ္စုပ္ပန် တမလွန် နှစ်တန်သော ဘဝတို့ ၌ ၊ မောဒ
တိ - ဝမ်းမြောက်ရ ၏။ အတ္တနော - မိမိ၏ ၊ ကမ္မဝိသုဒ္ဓိ - အကုသိုလ် မ
ရောမယှက် သက်သက်စင်ကြယ်သော ကုသိုလ်ကံ ကို (ဝါ) ကုသိုလ်ကံ
၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ ဒိသ္မာ - မြင်၍ ၊ သော - ထိုသူသည် ၊ မောဒတိ -
ဝမ်းမြောက်ရ ၏။ သော - ထိုသူသည် ၊ ပမောဒတိ - အထူးထူး
အပြားပြား ဝမ်းမြောက်ရလေတော့သတည်း။

သာဓု - သာဓု - သာဓု။

ပဉ္စပုဗ္ဗနိမိတ္တသုတ္တန်တရားတော်

ဒီကနေ့ ဣတိဝုတ် ပါဠိတော်မှာ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့တဲ့ ‘ပဉ္စပုဗ္ဗနိမိတ္တ သုတ္တန်’ တရားတော်ကို ဟောကြားပါ့မယ်။

ကာမ၊ ရူပ၊ အရူပ ဆိုတဲ့ သုံးဆယ့်တစ်ဘုံ သြကာသလောကကြီးထဲမှာ လူ့ပြည်က တစ်ပြည်နဲ့ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ၊ ယာမာ၊ တုသိတာ၊ နိမ္မာနရတီ၊ ပရနိမ္မိတ ဝသဝတ္တီ နတ်ပြည်ခြောက် ထပ်ကို ကာမသုဂတိ ခုနစ်ဘုံလို့ ခေါ်ပါတယ်။ ဒီနတ်ပြည်ခြောက်ထပ်က နတ်ဒေဝါတွေနဲ့ စပ်လျဉ်း ပြီး ပဉ္စပုဗ္ဗနိမိတ္တသုတ္တန်ကို ဘုရားဟောကြားတော်မူတာ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ နတ်ပြည်ခြောက်ထပ်မှာ ရှိကြတဲ့ နတ်တွေဟာ နတ်သားတွေက အသက်နှစ်ဆယ် အရွယ်၊ နတ်သမီးတွေက တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်ရှိပြီး နတ်သက်တမ်းတစ်လျှောက်လုံး ဒီအရွယ်အတိုင်းပဲ နေသွားရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။

အဲဒီနတ်တွေကို အကြောင်းပြုပြီး မြတ်စွာဘုရားက ...

"ရဟန်းတို့ ... နတ်တွေဟာ နတ်သက်တမ်းကုန်လို့ နတ်သက်ကြွေစုတေချိန်နီးလာတဲ့ အခါ အဲဒီနတ်မှာ နိမိတ်ကြီးငါးမျိုး ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာကြတယ်။

(၁) မာလာ မီလာယန္တိ = သူတို့ ပန်ဆင်ထားတဲ့ နတ်ပန်းတွေ ညှိုးနွှဲ

မ်းလာကြတယ်။

(၂) ဝတ္ထာနိ ကီလိဿန္တိ = ဝတ်ဆင်ထားတဲ့ နတ်ဝတ်တန်ဆာတွေ ညစ်နွမ်းလာကြတယ်။

(၃) ကစ္ဆေဟိ သေဒါမုစ္ဆန္တိ = လက်ကတီးကြားမှ ချွေးတွေထွက်လာကြတယ်။

(၄) ကာယေ ဒုဗ္ဗဏ္ဍိယံ ဩက္ကမတိ = ပင်ကိုက အလွန်သန့်ရှင်းကြည် လင်တဲ့ ကိုယ်ရေအဆင်း ဟာ မလှမပ ဖြစ်လာတယ်။

(၅) သကေ ဒေဝေါ ဒေဝါသနေ နာဘိ ရမတိ = အဲဒီ နတ်သားဟာ မိမိနေ နတ်ဗိမာန်မှာ မပျော်တော့ဘူးတဲ့ ။

အဲဒီလို နိမိတ်ကြီးငါးမျိုး ဖြစ်ပေါ်နေတဲ့ နတ်သားကို အခြားမိတ်ဆွေ နတ်သားတွေက "ဒီနတ်သားဟာ စုတေချိန်နီးနေပြီ"လို့ သိကြတဲ့ အတွက် သုံးခွန်းသောစကားတို့ ဖြင့် မှာ ကြား ဝမ်းမြောက်စေကြပါတယ်။

(၁) ဣတောဘော သုဂတိဂစ္ဆ = အရှင်နတ်သား ဤနတ်ပြည်မှ သုဂတိဘဝသို့သွားပါ။

(၂) သုဂတိံ ဂန္ထသုလဒ္ဓလာဘံ လာဘ = သုဂတိဘဝသို့ သွားပြီးလျှင် ရသင့် ရထိုက်တဲ့ လာဘ် ကောင်းတစ်ခုကို ရအောင်ယူပါ။

(၃) သုလဒ္ဓလာဘံ လဘိတွာ သုပ္ပတိဋ္ဌိတော ဘဝါဟိ = လာဘ်ကောင်းတစ်ခုရအောင်ပြုပြီး တည်ရာကောင်းရာတစ်ခု ရရှိသူဖြစ်ပါလော့။

လို့ သုံးခွန်းသော စကားတို့ ဖြင့် မိတ်ဆွေနတ်တွေက မှာ ကြားဝမ်းမြောက်စေပါတယ်။

အဲဒီလို မြတ်စွာဘုရားက ဟောကြားတော်မူတဲ့ အခါ ရဟန်းတစ်ပါး

က မြတ်စွာဘုရားအား ဤသို့ လျှောက်ထားပါတယ်။

(၁) ကိန္နု ခေါ် ဘန္တေ - ဒေဝါနံ သုဂတိဂမန သင်္ခါတံ = မြတ်စွာဘုရား၊ နတ်တို့ပ၏ သုဂတိ ဘဝသို့ သွားခြင်းဆိုတာ အဘယ်ပါနည်းဘုရား။

(၂) ကိစ္ဆဘန္တေ - ဒေဝါနံ သုလဒ္ဓလာဘံ သင်္ခါတံ = မြတ်စွာဘုရား၊ နတ်တို့ အဖို့ ရသင့် ရထိုက် တဲ့ လာဘ်ကောင်းတစ်ခုဆိုတာ အဘယ်ပါနည်း ဘုရား။

(၃) ကိ ပနဘန္တေ - ဒေဝါနံ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ သင်္ခါတံ = မြတ်စွာဘုရား၊ နတ်တို့ အဖို့ တည်ရာ ကောင်းတစ်ခုဆိုတာ အဘယ်အရာပါနည်းဘုရား။

လို့ မေးမြန်းလျှောက်ထားပါတယ်။

အဲဒီလို မေးမြန်းလျှောက်ထားတဲ့ အခါ မြတ်စွာဘုရားက အခုလို ဖြေကြားတော်မူပါတယ်။

(၁) မနုဿတ္တံ ခေါ် ဘိက္ခု - ဒေဝါနံ သုဂတိဂမ နသင်္ခါတံ = အို ရဟန်း၊ နတ်တို့ ၏ သုဂတိ ဘဝသို့ သွားခြင်းဆိုတာ လူ့ဘဝ လူ့အဖြစ်ပင် ဖြစ်ပါတယ်။

(၂) မနုဿဘူတော သမာနော တထာဂတေ ပဝေဒိတေ - ဓမ္မဝိနယေ သဒ္ဓံပဋိလဘတိ = အဲဒီ နတ်ဟာ လူဖြစ်တဲ့ အခါ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူအပ်သော ဓမ္မဝိနယလို့ ခေါ်တဲ့ သာသနာ တော်မှာ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားကို ရပါတယ်။ ဣဒံ ခေါ် ဘိက္ခု ဒေဝါနံ သုလဒ္ဓ လာဘ သင်္ခါတံ = အိုရဟန်း၊ အဲဒီလို ဘုရားသာသနာတော်၌ ‘သဒ္ဓါတရား’ ဖြစ်ရခြင်းဟာ နတ်တို့ အဖို့ ရသင့်ရထိုက်တဲ့ လာဘ်ကောင်းတစ်ခုကို ရခြေ

င်းဖြစ်ပါတယ်။

(၃) သာခေါ ပနဿ သဒ္ဓါ ဝိနိဋ္ဌာ ဟောတိ မူလဇာလာ = အဲဒီ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားဟာ နတ်သားရဲ့ စိတ်အစဉ်သို့ သက်ဝင်ကာ အမြဲ စ်အရင်းအဖြစ်ဖြင့် တည်နေပါတယ်။

ပတိဋ္ဌာဒဠ အသံဟာရိယာ သမဏေနဝါ၊ ပြဟ္မဏေနဝါ၊ ဒေဝေနဝါ၊ မာရေနဝါ၊ ပြဟ္မနာဝါ၊ ကေနစိဝါ၊ လောကသ္မိံ။

မတုန်မလှုပ် မြဲမြံစွာတည်တံ့နေတဲ့ အဲဒီ သဒ္ဓါတရားကို လောကမှာ ရှိတဲ့ ရဟန်း၊ ပုဏ္ဏား၊ နတ်၊ မာရ်နတ်၊ ဗြဟ္မာတစ်စုံတစ်ယောက်ကမျှ မဖယ်ရှားနိုင်တော့ပါ။

ဣဒံ ခေါ ဘိက္ခု - ဒေဝါနံ သုပ္ပတိဋ္ဌိတ သင်္ခါတံ = အို ... ရဟန်း၊ အဲဒီလို မတုန်မလှုပ် မြဲမြံ ခိုင်ခန့် တည်တံ့ တဲ့ ‘ဩကပ္ပန’ သဒ္ဓါတရားမျိုးရခြင်းဟာ နတ်တို့ အဖို့ ရသင့် ရထိုက်တဲ့ တည်ရာ ကောင်းတစ်ခုရခြင်း ဖြစ်ပါတယ်လို့ မြတ်စွာဘုရားက ဖြေကြားတော်မူပါတယ်။

ဒီသုတ္တန်ရဲ့ ဆိုလိုရင်းအချုပ်ကတော့ ...

ဣတိ တေ ဒေဝါ တဿ သောတာပတ္တိ မဂ္ဂသမဓိဂမံ အာသိသန္တာ ဧဝံ ဝဒန္တိ = မိတ်ဆွေနတ် တွေဟာ စုတေမည့် နတ်သားကို နတ်တို့ ရဲ့ သုဂတိဘဝခေါ်တဲ့ လူ့ပြည်ကိုသွားပါ။ လူ့ပြည်ရောက်တဲ့ အခါ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ သာသနာမှာ ရသင့် ရထိုက်တဲ့ လာဘ်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်တဲ့ သဒ္ဓါတရားကို ရအောင်ယူပါ အဲဒီ သဒ္ဓါတရားကို မတုန်မလှုပ် တည်တံ့ရင့်ကျက်တဲ့ ဩကပ္ပနသဒ္ဓါတရားမျိုးဖြစ် အောင် ကြိုးစားအားထုတ်ပြီး သောတာပန် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ နတ်ပြည်သို့ ပြန်ခဲ့ပါလို့ မှာ ကြား

လိုခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

"အတ္တနော ဒေဝလောကေ ကာမသုခုပဘောဂါ ရဟမေဝဟိ အရိယ ပုဂ္ဂလံတေ ဣစ္စန္တိ" မှန်ပါတယ်။ မိတ်ဆွေဖြစ်တဲ့ နတ်တွေဟာ မိမိရဲ့ နတ်ပြည်မှာ ကာမဂုဏ်ချမ်းသာကို ခံစားထိုက်တဲ့ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ကို လိုလားနှစ်သက်ကြပါတယ်။

ဒါကြောင့် "ဧဟိ ဒေဝ ပုနပ္ပနံ" အချင်းနတ်သား ... ဒီနတ်ပြည်ကို အရိယာပုဂ္ဂိုလ်အဖြစ်နဲ့ ပြန်လာခဲ့ပါလို့ အမှာ စကားဖြင့် ဝမ်းမြောက်စေကြတာ ဖြစ်ပါတယ်။

နိဂုံးချုပ်ပါတော့မယ်။ ပဉ္စပုဗ္ဗနိမိတ္တသုတ္တန်ရဲ့ လိုရင်းအချုပ် ဆောင်ပုဒ်ကတော့ ...

အချင်းနတ်သား လှူဘုံသွားလို့ သန္ဓေနေပါ။

ဘုရားသာသနာမှာ လာဘ်ကောင်း သဒ္ဓါရအောင်ရှာလို့ ၊

သောတာပန်အဆင့် ရောက်အောင်ကျင့်ကာ နတ်ပြည်သို့သာ ပြန်ခဲ့ပါတဲ့ ။

ဒကာ၊ ဒကာမများ တို့ ဟာ အလှူရေစက် လက်နဲ့ မက္ခာအောင် လှူဒါန်းကြတဲ့ အတွက် မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်မှာ ရသင့် ရထိုက်တဲ့ သဒ္ဓါတရားတည်းဟူသော လာဘ်ကောင်းတစ်ခု လုံး ရရှိကြပြီးဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီ သဒ္ဓါတရားကို မြဲမြံခိုင်ခန့်တည်တံ့တဲ့ သဒ္ဓါတရားမျိုးဖြစ်အောင် ဒီ သဒ္ဓါတရားမျိုးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ သောတာပန် အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်အောင် ကျင့်ကြံ ကြိုးကုတ် အားထုတ်ပြီးသကာလ နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွားနိုင်ကြပါစေလို့ အာသီသပြုပြီး တရားအဆုံး နိဂုံးချုပ်လိုက်ပါတယ်။

ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ ရက္ခန္တုသဗ္ဗဒေဝတာ။

သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန သဒါသုခီ ဘဝန္တုတေ။

သဗ္ဗဓမ္မာနုဘာဝေန သဒါသုခီ ဘဝန္တုတေ။

သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန သဒါသုခီ ဘဝန္တုတေ။

သဗ္ဗမင်္ဂလံ - အလုံးစုံသော စီးပွားချမ်းသာ ကုသိုလ်မင်္ဂလာ ဟူသမျှ သည် ၊ တေ(တုမှာ ကံ) - သင် ဒါယကာ, ဒါယိကာမအများ တို့ အား၊ ဘဝတု - မုချမသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ - အလုံးစုံသော နတ်မြတ် နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်းတို့ သည် ၊ တေ(တုမှေ) - သင် ဒါယကာ, ဒါယိကာမ အပေါင်းတို့ ကို၊ ရက္ခန္တု - မိမိတို့ စိတ်အကြံတွေ ပြီးမြောက်လို့ လိုရာခရီးရောက်အောင် စောင့်ရှောက်တော်မူကြပါစေကုန်သတည်း။

သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန - ဂင်္ဂါဝါဠု သဲစုမက ပွင့်တော်မူကြသည့် အဆူဆူသော ဘုရားရှင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးတို့ ၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန - ထို ဘုရားရှင်တို့ သည် ဟောကြားတော်မူအပ်သော သုက္ခာတတာ အစဖြာသည့် ခြောက်ပါးသော ဂုဏ်တော်တို့ နှင့် ပြည့်စုံသည့် တရားတော်တို့ ၏ တန်ခိုးတေဇော် အာနုဘော်တော်ကြောင့်လည်း ကောင်း၊ သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန - ထိုတရားတော်တို့ ကို ကိုယ်တော်တိုင် ကျင့်သုံးကြသဖြင့် ဉာဏ်တော်ရင့်ကာ အရိယာအဆင့်သို့ ရောက်တော်မူပြီးကြကုန်သော အရိယာရှစ်ဖော် သံဃာတော် သမုတိသံဃာတော်တို့ ၏ မေတ္တာရှိန်စော် အာနုဘော်ကြောင့်လည်းကောင်း၊ တေ(တုမှေ) - ထို ဒါယကာ, ဒါယိကာမ အပေါင်းသူတော်ကောင်းတို့ သည် ၊ သုခီ - ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျမ်းမာချ

မီးသာ ခြင်းရှိကြကုန်သည် ၊ ဘဝန္တ - မုချမသွေ ဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း။

နတ်တို့ မှာ တမ်း

ဝတ်ညစ် ပန်းညှိုး၊ ချွေးဆိုးယိုဖြာ

မလှအဆင်း၊ နေခင်းမသာ

အကြောင်းနိမိတ်၊ အရိပ်ငါးဖြာ

နတ်စုတေ့ ဖြစ်လေ့မမ္မတာ

ကောင်းရာသွားတာ၊ ရတနာ၊ ကောက်ပါမြစေ နော။

နတ်တို့ မှာ တမ်း ဤသုံးခန်း အဆန်းထွင်၍ ဟော။

မဟာသမယသုတ္တန်တရားတော်

ယနေ့ဟာ နယုန်လပြည့်နေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီ နယုန်လပြည့်နေ့ကို ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် သူတော်စင် တို့ က နေ့ထူးနေ့မြတ်အဖြစ်ဖြင့် မဟာသမယနေ့လို့ သတ်မှတ်ထားခဲ့ကြတယ်။

မဟာသမယ အခါတော်နေ့ ဖြစ်လာပုံအကြောင်းနှင့် မဟာသမယသုတ်တော် တရားတော်ကို အားလုံးသော ဓမ္မယောဂီ သူတော်စင်တို့ ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြစေရန် အထူးမေတ္တာထားပြီး ဟောကြားမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီ မဟာသမယသုတ္တန် တရားတော်မှာ ...

(၁) မဟာသမယ ခေါ်ပုံ၊

(၂) မဟာသမယသုတ် ခေါ်ပုံ၊

(၃) မဟာသမယနေ့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံတွေကို သိဖို့ လိုပါတယ်။

(၁) မဟာသမယဆိုတာ ပုထုဇဉ်မဖက် ရဟန္တာချည်းသက်သက်နှင့် စကြဝဠာတိုက်တစ် သောင်းမှ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ ညီညာဖြဖြ စုဝေးရာအခါကို မဟာသမယလို့ ခေါ်ဆိုပါတယ်။

(၂) နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းနှင့် ပြုသစ်စ ရဟန်းငါးရာတို့ အစည်းအဝေး၌ ဟောကြားသောသုတ် ကို မဟာသမယသုတ်လို့ ခေါ်ပါတယ်။

(၃) မဟာသမယသုတ်တော်ကို ဟောကြားတော်မူသော နယုန်လပြည့်နေ့ကို အစွဲပြု၍ မဟာ သမယနေ့ဟု ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

ဒီ မဟာသမယနေ့ ဖြစ်ပေါ်လာပုံနှင့်စပ်ပြီး အနည်းငယ် အကျယ်ချဲ့ပြီး ဟောကြားလိုပါ တယ်။

ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ် သက်တော်ထင်ရှားရှိတော်မူစဉ် အခါကာလတုန်းက သက္ကတိုင်း အတွင်းမှာ ကပိလဝတ်ပြည်နှင့် ကောလိပြည်ဆိုပြီး ပြည်နှစ်ပြည် ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ ကပိလဝတ်ပြည် နှင့် ကောလိယပြည် နှစ်ပြည်တို့ ရဲ့ အကြားမှာ စီးဆင်းနေတဲ့ ရောဟိနီမြစ်ရေဟာ နယုန်လအချိန်မှာ အင်မတန်နည်းပါးသွားပါတယ်။

နှစ်ပြည်ထောင်သား လယ်လုပ်သမားတွေဟာ ဒီ ရောဟိနီမြစ်ကို အမှီပြုပြီး ဆန်းစပါးစိုက် ပျိုးရတော့ ရေအခက်အခဲနှင့် ကြုံတွေ့နေကြရပါတယ်။ သူတို့ စိုက်ပျိုးထားတဲ့ ကောက်ပဲသီးနှံတွေ လည်း ညှိုးနွမ်းနေပါတယ်။

ဒါကြောင့် နှစ်ပြည်ထောင်သား လယ်သမားတွေဟာ သူ့ဘက်၊ ကိုယ့်ဘက် ရေရရှိရေးအတွက် ပြောဆိုကြတဲ့ အခါမှာ အဝေမတည့်ကြဘဲ မကျေမနပ်ဖြစ်ပြီး အငြင်းပွားကာ တစ်ဘက်နှင့်တစ်ဘက် ရိုက်နှက်ပုတ်ခတ်ရာမှ စပြီးတော့ အမှိုက်ကစ ပြာဿဒ်မီးလောင်ဆိုတာလို တိုင်းပြည်အုပ်ချုပ်သူ မင်းတို့ နားတိုင်အောင် သတင်းရောက်သွားကြတယ်။

နှစ်ပြည်ထောင်မင်းတွေဟာ အမျိုးထိ ဓားကြည့်ဆိုတာလို အမျိုးထိတော့ မချီအောင် နာကြ တယ်။ ဒေါသအမျက်တွေ ချောင်းချောင်းထွက်ပြီး ငါတို့ စွမ်းရည်နှင့် အင်အားကို ပြမယ်ဆိုပြီး မိမိတို့ ရဲ့ တိုင်းပြည်မှ ရောဟိနီမြစ်ကမ်းအနီးကို စစ်အင်္ဂါ စုံလင်စွာနှင့် အသီးသီး ချီတက်ကာ စစ်ချီပြီး ထွက်လာကြတယ်။

နံနက်မိုးသောက် အလင်းရောက်တော့ မြတ်စွာဘုရား သာဝတ္ထိ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကနေ ဘုရားရှင်တို့ ရဲ့ ဓမ္မတာ သဗ္ဗညုတဉာဏ် တော်ကြီးနှင့် လောကဓာတ်တစ်ခုလုံးကို ဖြန့်ပြီးကြည့်တဲ့ အခါ နှစ်ပြည် ထောင်မင်းတို့ ဟာ ရေကို အကြောင်းပြုလို့ စစ်ကြီးခင်းကာ ထွက်လာကြသည် ကို မြင် တော်မူပါတယ်။

ညနေချမ်းရောက်တဲ့ အခါ မင်းတို့ ရဲ့ အဇ္ဈာသယကို ကြည့်တော်မူပြီး မြတ်စွာဘုရားဟာ အဖော်မပါ တစ်ပါးတည်း ကြွတော်မူကာ နှစ်ဘက်သော စစ်သည် တို့ ရဲ့ အလယ် အထက်ကောင်းကင် ယံမှာ ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူပါတယ်။ ခြောက်သွယ်သော ရောင်ခြည်တော်များ နှင့် တင့်တယ် သပ္ပာယ်လျက်ရှိသော ကိုယ်တော်မြတ်ကိုလည်း ထင်ရှားပြတော်မူပါတယ်။

ရောင်ခြည်တော်ခြောက်သွယ်နှင့် တင့်တယ်သပ္ပာယ်လျက်ရှိသော ဗုဒ္ဓမြတ်စွာကို ထင်ထင် ရှားရှား ဖူးမြင်တော်မူလိုက်ရတဲ့ အခါမှာ စစ်ခင်းဖို့ ထွက်လာကြတဲ့ နှစ်ပြည်ထောင် ရန်သူမင်းတို့ ဟာ ဒေါသရန်မီးများ အသီးသီး ငြိမ်းအေးကုန်ကြပြီး သတ်လိုလျှင် သတ်ဆိုတဲ့ စိတ်ထားနှင့် မိမိတို့ ရဲ့ လက်နက်များကို စွန့်ကြဲပစ်ကြပြီး ရှင်တော်ဗုဒ္ဓကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးနေကြပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ မြတ်စွာဘုရားရှင်က နှစ်ပြည်ထောင် ရန်သူမင်းတွေ ရန်မီးများ ငြိမ်းစေရန်ဆို ပြီး ဖန္ဒနဇာတ်၊ ပထဝီဥဒ္ဓန္တိယဇာတ်၊ လဇျူကိကဇာတ်တို့ ကို ဟောပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ ညီညွတ် ရေးရဖို့ ရန်ဆိုပြီး ရုက္ခဓမ္မဇာတ်၊ ဝဇ္ဇကဇာတ်တို့ ကိုလည်း ဟောပါတယ်။ နောက်တစ်ခါ သံဝေဂပွားရန် အတွက် အတ္တဒန္တသုတ်တော်ကိုလည်း ဟောကြားတော်မူပါတယ်။

တရားတော်ကို နာကြားရတဲ့ အတွက်ကြောင့် အဲဒီ နှစ်ပြည်ထောင်မှာ ရှိကြတဲ့ ရန်သူမင်း တွေဟာ အချင်းချင်း ညီညွတ်ကြပြီးတော့ မြတ်စွာဘုရားရှင်ရဲ့ အပေါ် ကြည်ညိုတဲ့ စိတ်ထား တွေ ပိုမို တိုးပွားကာ နှစ်ရာငါးဆယ်စီ မင်းသားတွေကို တညီတညွတ် တည်း လှူဒါန်းကြပါတယ်။

ငါးရာသော မင်းသားတွေကို မြတ်စွာဘုရားက ဧဟိဘိက္ခု ရဟန်းပြု ပေးတော်မူပြီးနောက် ကောလိယပြည်နှင့် ကပိလဝတ်ပြည်သူပြည်သား တို့ ရဲ့ အပူဇော်ကို ခံယူပြီးတော့ ကပိလဝတ်ပြည်၏ အနီး မဟဝုန်တောကြီးအတွင်းမှာ ပဲ ရဟန်းတော်ငါးရာ ခြံရံလျက် မြတ်စွာဘု ရား သီတင်းသုံးတော် မူပါတယ်။

အဲဒီနောက် မြတ်စွာဘုရားက ရဟန်းငါးရာ သာသနာတော်မှာ မ ပျော်ပိုက်ကြသည် ကို သိမြင် တော်မူလို့ ထိုရဟန်း ငါးရာလုံးကို မြတ်စွာ ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်က တန်ခိုးဣဒ္ဓိပါဒ်တော်နဲ့ ကောင်းကင်ခရီးမှ ခေါ်ဆောင်ပြီး ဟိမဝန္တာတောအရပ်ကို ရှေးရှုကြွတော်မူကာ ဟိမဝန္တာ တောရဲ့ မွေ့လျော်ဖွယ်ရာ အဖြာဖြာတွေ ရှုခင်းတွေကို ပြတော်မူပါတယ် ။

အဲဒီကနောက် ရဟန်းငါးရာနဲ့ အတူ ကောင်းကင်မှ ဆင်းသက်တော် မူပြီး ဟိမဝန္တာရဲ့ အနောက်ဘက်နံပါး ယူဇနာသုံးဆယ် အကျယ်အဝန်း ရှိတဲ့ ဆေးဒါန်းမြင်းသီလာကျောက်ဖြာအပြင် မှာ ရဟန်းငါးရာ ခြံရံပြီး နေမင်းကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာ ထိုင်နေတော်မူကာ အဲဒီ ရဟန်းငါးရာတို့ ကို ဂါထာပေါင်းသုံးရာနဲ့ တန်ဆာဆင်ထားတဲ့ အသီတိနိပါတ် ကုဏ္ဍာလဇာ တ်ကို ဟောတော်မူကာ သာသနာတော်၌ မမွေ့လျော်ခြင်းကို ပယ်ဖျော က်တော်မူပါတယ်။

ကုဏ္ဍလဇာန် တရားအဆုံး နိဂုံးသတ်တော်မူတဲ့ အခါမှာ ရဟန်း တော်ငါးရာတို့ ဟာ သောတာ ပတ္တိမဂ်ဖိုလ်စခန်းသို့ တက်လှမ်းတော်မူ သွားကြပါတယ်။

မဂ်ဖိုလ်စခန်း တက်လှမ်းသည် နှင့် တစ်ပြိုင်တည်းမှာပဲ မြေလျှိုးမိုး ပျံနိုင်တဲ့ တန်ခိုး အဘိညာဉ်များကိုလည်း ရရှိတော်မူသွားကြပါတယ်။

အဲဒါကြောင့် မြတ်စွာဘုရားက ကောင်းကင်ခရီးကနေ မဟာဝုန် တော်ကို ပြန်ကြွလာတဲ့ အခါ မှာ ရဟန်းတော် ငါးရာကလည်း အသီးသီး မိမိတို့ ရဲ့ တန်ခိုးအဘိညာဉ်ကို မြတ်စွာဘုရားနှင့်အတူ ကောင်းကင်ခရီး မှ လိုက်ကာ ပြန်ကြွ၍ မဟာဝုန်တောအတွင်းသို့ ဆင်းသက်တော်မူခဲ့ကြ ပါတယ်။

အဲဒီကနောက် မြတ်စွာဘုရားဟာ မဟာဝုန်အတွင်း ဗုဒ္ဓါသနနေရာ တော်အထက်မှာ ထိုင် နေတော်မူပြီး ရဟန်းတော် ငါးရာတို့ ကို ကမ္မဋ္ဌာ န်းတရားဟောကြားတော်မူပါတယ်။ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရား ကို နာကြားလို့ ဆုံးသွားတဲ့ အခါမှာ ရဟန်းတော် ငါးရာတို့ ဟာ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ခြေ တော်အစုံ ကြာပဒုံကို ရှိခိုးပူဇော်ကြပြီး အသီးသီးသော နေရာမှ ထကာ ဆိတ်ငြိမ်ရာ တောတောင်ချောက်ကြား သစ်ပင်ရင်းများမှာ တရားတော် ကို ပွားများအားထုတ်ကြရာ ပဒုမ္မာကြာရုံ၌ ပဒုမ္မာကြာပန်းတွေ ရှေ့ဆင့် နောက်ဆင့် ပွင့်ကြသလိုပါပဲ။ အဲဒီ ရဟန်းငါးရာလုံးဟာ ပဋိသမ္ဘိဒါဉာ ၏ လေးပါးနဲ့ တကွ သစ္စာလေးဆင့် ကားကားစွင့်ပြီး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆ င့် အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ဆိုက်ရောက်တော်မူကြပါ တယ်။

အဲဒီ ရဟန်းတော် အရှင်မြတ်ငါးရာဟာ ကြည်နူးဝမ်းသာ ရွှင်လန်း ကာဖြင့် မိမိတို့ ရရှိထားတဲ့ တရားတော်များကို မြတ်စွာဘုရားအား လျှောက်ထားကြမယ်လို့ နှလုံးသွင်းပြီး အသီးသီး မိမိတို့ ကမ္မဋ္ဌာန်းက

နေ ထတော်မူကာ မြတ်စွာဘုရားထံသို့ ရောက်ရှိလာကြပါတယ်။

အဲဒီအခါမှာ သက္ကတိုင်း၊ ကပိလဝတ်ပြည်၏ အနီး မဟာဝုန်တောအုပ်ကြီးအတွင်းမှာ သစ္စာ ညဏ်ပေါက် ရဟန္တာအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူကြတဲ့ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေနှင့် နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့ရဲ့ မဟာသမယခေါ်တဲ့ ကြီးကျယ်တဲ့ အစည်းအဝေးပွဲကြီးဟာ ထင်ရှားဖြစ်ပေါ်လာခဲ့ပါတယ်။ ဒီအစည်းအဝေးကြီး ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နေ့ဟာ နယုန်လပြည့်နေ့ဖြစ်လို့ အဲဒီ နယုန်လပြည့်နေ့ကို အစွဲပြု ပြီး မဟာသမယနေ့ကြီး ဖြစ်ပေါ်လာပါတယ်။

မဟာသမယသုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတဲ့ ဌာနကတော့ မြတ်စွာဘုရား သီတင်းသုံးရာဌာနကတော့ ရဟန္တာငါးရာနှင့် ရှင်တော်မြတ်ဘုရားတို့ သီတင်းသုံးရာဌာန ကပိ လဝတ်ပြည်အနီး မဟာဝုန်တောကြီးအလယ် ဖြစ်ပါတယ်။

ဒီ မဟာသမယသုတ္တန် တရားဒေသနာတော်ကို ဟောကြားတော်မူရခြင်း အကြောင်းကတော့ မြတ်စွာဘုရားအနီးမှာ ခြံရံပြီး သီတင်းသုံး နေထိုင်တော်မူကြတဲ့ ရဟန္တာငါးရာနှင့် စုဝေးပြီး ရောက်ရှိလာကြတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတွေကို အကြောင်းပြုပြီး ဟောကြားတော်မူခြင်း ဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီရဟန္တာငါးရာနှင့် နတ်ဗြဟ္မာတွေ စုဝေးမိကြတဲ့ နေ့ဟာ နယုန်လပြည့်နေ့ ဖြစ်ပါတယ်။ အချိန်အားဖြင့် ညနေချမ်း မှောင်ရီပျိုးစဆီးနှင်းမြူတိမ် သူရိန်မီးခိုး ညစ်မျိုးငါးအင် ကင်းစင်နေတဲ့ လမင်းကြီး အရှေ့လောကဓာတ် ယုဂန္ဓိရံတောင်ထိပ်မှာ ရွန်းရွန်းပပ ထွန်းလင်းထွက်ပေါ်လာနေတဲ့ အချိန်ဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီအချိန်မျိုးဟာ ကမ္ဘာသူ ကမ္ဘာသားတို့ ရဲ့ စိတ်နှလုံးကို အေးမြချမ်းသာစေပြီး

ကျက်သရေမင်္ဂလာအပေါင်းနှင့် ပြည့်စုံတဲ့ အချိန်မျိုး ဖြစ်ပါတယ်။

ကောင်းကင်ယံမှ အညစ်အကြေး ကင်းစင်နေတဲ့ လမင်းကြီးကို အညစ်အကြေး ကင်းစင်တဲ့ ကြယ်တရာအပေါင်းက ခညောင်းဝန်းရံနေသလို မဟာဝုန်တောကြီးရဲ့ အလယ်မှာ လည်း ကိလေသာ အညစ်အကြေး ကင်းစင်တော်မူတဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို ကိလေသာအညစ်အကြေး ကင်းစင်တဲ့ ရဟန္တာ အရှင်မြတ်အပေါင်းတွေ ဝန်းရံခစားပြီးနေပါတယ်။ ဒါကြောင့် အစည်းအဝေးကြီးဟာ ကိလေသာ ကင်းစင်တဲ့ ရဟန္တာအရှင်မြတ်တွေချည်း စုဝေးမိတဲ့ အစည်းအဝေးကြီးဖြစ်ပါတယ်။

အဲဒီလို မကြုံစဖူး ထူးကဲလှတဲ့ ရဟန္တာအစည်းအဝေးကြီးကို စကြဝဠာတိုက်တစ်သောင်းမှာ နေကြတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတွေဟာ သူ့ထက် ငါဦး မဖူးလိုက်ရမှာ စိုးလို့ ဆိုပြီး ကြိတ်ကြိတ်တိုးမျှလာရောက်ဖူးမြော်ကြတဲ့ အတွက် စကြဝဠာတစ်တိုက်လုံး အကြားအလပ်မရှိ ဗြဟ္မာ့ပြည်တိုင်အောင် ပင် နတ်ဗြဟ္မာတွေ ပြည့်လျက်ရှိနေပါတယ်။

သုဒ္ဓါဝါသဘုံသား ရဟန္တာဗြဟ္မာကြီး လေးဦးတို့ ဟာလည်း သမာပိတ်မှ ထပြီး ဗြဟ္မာ့ဘုံတို့ သို့ ကြည့်ရှုလိုက်တဲ့ အခါ ဗြဟ္မာ့ဘုံအားလုံး ဗြဟ္မာတွေ ဆိတ်သုဉ်းနေသည် ကို မြင်လိုက်ရတော့ ဘယ်တွေ သွားကြသလဲလို့ ထပ်ပြီး ဆင်ခြင်ကြည့်ရှုလိုက်တဲ့ အခါမှာ ဒီမဟာသမယ အစည်းအဝေးကြီးကို မြင် တွေ့ကြရပါတယ်။

ဒီ မဟာသမယ အစည်းအဝေးကို မြင်တွေ့တဲ့ အခါမှာ ဒီအစည်းအဝေးကြီးကား ကြီးမားလှ တယ်။ အထူးစည်ကားလှတယ်။ ငါတို့ ကတော့ နောက်ကျနေပြီ၊ နောက်ကျတဲ့ သူတွေအဖို့ တော့ နေရာ ရဖို့ ရန်အတော်ခဲယဉ်းလှတယ်။ ဒါပေမဲ့ ငါတို့ပလာတယ်ဆိုတာ သိအောင်

တော့ တစ်ဦးကို တစ်ဂါထာကျစီ ဖွဲ့ဆိုသီကုံးပြီးတော့ သွားကြမယ်။ မြတ်စွာဘုရားရဲ့ ဂုဏ်ကျေးဇူးတွေကို ချီးကျူး ပြောဆိုပြီးတော့ သွားကြမယ်လို့ တိုင်ပင်ပြီး အရှေ့စကြဝဠာအနားလေးက ဆင်းသက် လာပြီး ဗြဟ္မာကြီးက စိမ်းညိုသောအရောင်ကို ဖြန့်လွှတ်ကာ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတွေကို စိမ်းညိုသော အရောင်ကို လွှမ်းခြုံစေပြီး မိမိလာရောက်တဲ့ အကြောင်းကို သိအောင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး၍ "မဟာသမယော ပဝနသ္မိ" အစချီတဲ့ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး အရှေ့စကြဝဠာ အနားရေး၌ ရပ်တည်နေပါတယ်။

အဲဒီနောက် တောင်စကြဝဠာ အနားလေးက သက်ဆင်းလာတဲ့ ဗြဟ္မာကြီးက ဝါဝင်းတဲ့ ရွှေ ရောင်ကို ဖြန့်လွှတ်ကာ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းကို သိအောင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး၍ "တတြ ဘိက္ခဝေါ သမာဒဟံသု" အစချီတဲ့ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး တောင်စကြဝဠာ အနားရေး၌ ရပ်တည်နေပါတယ်။

အဲဒီနောက် အနောက်စကြဝဠာ အနားလေးကနေ သက်ဆင်းလာတဲ့ ဗြဟ္မာကြီးကလည်း နီမြန်းတဲ့ အရောင်ကို ဖြန့်လွှတ်ကာ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတွေကို နီမြန်းတဲ့ အရောင်တွေ လွှမ်းစေပြီး မိမိ လာရောက်တဲ့ အကြောင်းကို သိအောင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး၍ "ဆေတွာ ခိလံ ဆေတွာ လိဃံ" အစချီတဲ့ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး အနောက်စကြဝဠာ အနားရေး၌ ရပ်တည်နေပါတယ်။

အဲဒီနောက် မြောက်စကြဝဠာ အနားလေးကနေ သက်ဆင်းလာတဲ့ ဗြဟ္မာကြီးကလည်း ဖြူဖွေးသောအရောင်ကို ဖြန့်လွှတ်ကာ နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းတွေကို ဖြူဖွေးတဲ့ အရောင်တွေ လွှမ်းစေပြီး မိမိလာရောက်တဲ့ အကြောင်းကို သိအောင် မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး၍ "ယေ ကေစိ ပုဒ္ဓသ

ရက် ၈ တာသေ" အစချီတဲ့ ဂါထာကို ရွတ်ဆိုလျှောက်ထားပြီး မြောက်စကြဝဠာ အနားရေး၌ ရပ်တည်နေ ပါတယ်။

နိဂုံးချုပ်အနေအားဖြင့် ဟောကြားလိုတာကတော့ ဒီမဟာသမယသုတ်ဒေသနာတော်ကို နတ် ဗြဟ္မာတွေက အလွန်တရာ မြတ်နိုးနှစ်သက်တော်မူကြပါတယ်။ ဘာကြောင့်လဲဆိုရင် မျက်နှာကြီး ငယ်မရွေး နတ်ဗြဟ္မာတွေရဲ့ နာမည်တွေကိုခေါ်ပြီး ဟောပြောတဲ့ တရားတော်မြတ်ဖြစ်လို့ ။

နတ် ဗြဟ္မာတွေက ဒီ မဟာသမယသုတ်တော်ကို အမြဲတောင့်တပြီး ဘယ်အချိန်တွေမှာ တို့ နာရပါ့မလဲလို့ မျှော်လင့်တောင့်တ လှည့်လည်နေကြပါတယ်။ မဟာသမယသုတ်တော် ရွတ်ဖတ် သရဇ္ဈာယ်တဲ့ နေရာကို တန်ခိုးကြီးတဲ့ နတ်ဗြဟ္မာတွေ လာရောက် နာယူကြတဲ့ အတွက် မကောင်းတဲ့ တစ္ဆေ၊ ဘီလူး၊ ပြိတ္တာတွေဟာ တခြားတစ်နေရာကို ထွက်ပြေးရှောင်ပုန်းနေကြရပါတယ်။

ဒါကြောင့် မဟာသမယသုတ်တော်မြတ်ကို ရွတ်ဖတ်တဲ့ သူ၊ နာကြားတဲ့ သူတွေဟာ ဘေး ဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေ ကင်းပြီး ကျက်သရေမင်္ဂလာ အဖြာဖြာတို့ နှင့် ပြည့်စုံနိုင်ကြောင်း အဋ္ဌကထာ ဆရာမြတ်တို့ က မိန့်မြွက်တော်မူခဲ့ကြပါတယ်။

သို့အတွက်ကြောင့် ဒီလို ဂုဏ်ကျေးဇူးအပေါင်းနှင့် ခညောင်းပြည့်စုံတဲ့ မဟာသမယသုတ် ဒေသနာတော်မြတ်ကို သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်တွေ ရွတ်ဖတ်တဲ့ အခါ တရားတော်ကို အလေး အမြတ်ထားပြီး ရိုသေလေးစားစွာ နာကြားကြပါ။ မိမိတို့ ကိုယ်တိုင်လည်း ရိုရိုသေသေ ရွတ်ဖတ်ပြီး ပူဇော်ကြပါလို့ ပြောကြားရင်း ဒီကနေ့ ဟောကြားတဲ့ မဟာသမယသုတ္တန် တရားတော်ကို နိဂုံးချုပ် ပါတယ်။

ကိုင်း ... တရားသိမ်းကြစို့။

သဗ္ဗိတိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု။

သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။

မာတေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊

သုခီဒီဃာ ယုကော ဘဝ။

သဗ္ဗိတိယော - အလုံးစုံသော ဘေးဥပါဒ် အန္တရာယ်တို့ သည် ၊ ဝိဝဇ္ဇန္တု - ဝေးစွာရှောင်လွှဲ ကြည် ဖယ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ သောကော - စိုးရိမ်ကြောင့်ကြပူပန်ခြင်း သောကသည် လည်းကောင်း၊ ရောဂေါ - ကိုးဆယ့်ခြောက်ဖြာ အနာရောဂါသည် လည်းကောင်း၊ ဝိနဿတု - မကျမရောက် ကင်းပျောက်ပါစေသတည်း။

တေ(တုမှာ ကံ) - ကောင်းမှုလိုလား သင် ယောဂီသူတော်စင်တို့ အား အန္တရာယာ - ကိုယ်တွင်း ကိုယ်ပ အန္တရာယ် ဟူသမျှတို့ သည် ၊ မာဘဝန္တု - ဘယ်ကာလမှ မဖြစ်ကြပါစေကုန်သတည်း၊ တံ - သင် ဓမ္မယောဂီ သူတော်စင်အပေါင်း သူတော်ကောင်း ဟူသမျှသည် ၊ သုခီစ - ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ဘယာမငြီး ချမ်းသာခြင်းရှိသည် လည်းကောင်း၊ ဒီဃာယုကော - အာယုကပ် ကျော်တက်အောင်ရှည် သော အသက်ရှိသည် လည်းကောင်း ၊ ဘဝ - စင်စစ်မသွေ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

သာဓု - သာဓု - သာဓု။